

บทที่ 5

บทสรุป

เหตุการณ์ทางการเมืองอินเดียในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1930-1970 นับเป็นเหตุการณ์สำคัญช่วงหนึ่งของอินเดีย เนื่องจากเป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและสังคมอินเดียที่มีการเคลื่อนไหวมากที่สุด จากการศึกษางานวิจัยของนัยันตารา ซาห์คัลนักเขียนชาวอินเดียผู้มีชีวิตร่วมเป็นหนึ่งในเหตุการณ์ครั้งนั้นได้พบว่า นวนิยายทั้งสามเล่มได้บันทึกถึงประเทศอินเดียในแง่มุมต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่มุมของการเมืองและสังคมควบคู่กันไป อันแสดงให้เห็นว่าผู้ประพันธ์ไม่ได้สนใจแต่การเมืองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสังคมที่อยู่รอบตัวผู้ประพันธ์ด้วย

นัยันตารา ซาห์คัลเป็นนักเขียนนวนิยายการเมืองและสังคมที่โดดเด่นคนหนึ่งในกลุ่มบรรดานักเขียนอินเดียร่วมสมัยด้วยกัน อันเนื่องมาจากการประพันธ์ถึงเรื่องราวต่างๆ ด้วยความละเอียดละออในการคัดสรรเหตุการณ์ทางการเมืองและสังคมต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในนวนิยาย การวิเคราะห์ วิจัยการเมืองและสังคมอย่างตรงไปตรงมา จนทำให้ไม่สามารถจะกล่าวได้ว่างานประพันธ์ของนัยันตารา ซาห์คัลเป็นเพียงนวนิยายทั่วไป หากแต่เป็นบทบันทึกทางการเมืองและสังคมอินเดียในช่วงเวลาที่ผ่านมา

จากการวิเคราะห์นวนิยายของนัยันตารา ซาห์คัลทั้ง 3 เล่มทำให้สามารถเห็นความเป็นไปของประเทศอินเดียทั้งการเมืองและสังคมภายในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 1930-1980 ออกเป็น 3 ช่วงได้ดังนี้ ช่วงก่อนได้รับเอกราช ช่วงระหว่างได้รับเอกราช และช่วงหลังได้รับเอกราช ทั้ง 3 ช่วงเวลาต่างมีเหตุการณ์ทางการเมืองและสังคมที่มีความยิ่งใหญ่ในตัวของมันเองจนผู้ประพันธ์ไม่อาจมองเลยข้ามและไม่กล่าวถึงในงานประพันธ์ของเธอได้ และเหตุการณ์ต่างๆ ก็เป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินเรื่องและส่งผลกระทบต่อตัวละครเอกที่เป็นส่วนหนึ่งในการเมืองและสังคมในช่วงเวลานั้นๆ

อินเดียในช่วงทศวรรษที่ 1930-1940 เป็นช่วงเวลาก่อนที่อินเดียได้รับอิสรภาพ เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นและได้รับการเอ่ยอ้างถึงในนวนิยายของซาห์คัลคือเหตุการณ์การเรียกร้องเอกราชและความไม่ยุติธรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ผู้ประพันธ์ได้บรรยายถึงสภาพของอินเดียในฐานะที่เป็นประเทศอาณานิคมของอังกฤษผ่านสายของผู้เล่าเรื่องที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่าประเทศตกอยู่ในความบีบคั้นจากเจ้าอาณานิคมเป็นอันมากจนต้องลุกขึ้นมา

เรียกร็องเอกราช นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังกล่าวถึงกลุ่มเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียกร็องเพื่อเป็นเอกราชซึ่งแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะการเรียกร็องเอกราชโดยไม่ใช้ความรุนแรงของพรรคคอมมิวนิสต์อันเป็นลักษณะพิเศษของการเรียกร็องเอกราชในบริบทของอินเดีย อย่างไรก็ตามผู้ประพันธ์ไม่ได้กล่าวถึงแต่พรรคคอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นกลุ่มเรียกร็องที่ผู้คนทั่วไปรู้จักกันเป็นอย่างดีอยู่แล้ว ในนวนิยายของนายนันตารา ซาห์คัลยังกล่าวถึงกลุ่มเรียกร็องเอกราชอื่นๆ เช่น พรรคคอมมิวนิสต์ที่ก็มีส่วนร่วมในการเรียกร็องเอกราชในช่วงนั้นเช่นกัน ยิ่งไปกว่านั้นในส่วนของการเมืองอินเดียในช่วงก่อนได้รับเอกราช ผู้ประพันธ์ยังบันทึกถึงอินเดียกับการปกครองด้วยตนเองและอินเดียในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งในสังคมโลก ผู้ประพันธ์กล่าวถึงสถานการณ์ทางการเมืองและสังคมของต่างประเทศอันส่งผลกระทบต่อการเมืองและสังคมอินเดียในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงการเมืองในตุรกี การขยายตัวของคอมมิวนิสต์และสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่อังกฤษเข้าร่วมและนำอินเดียเข้าไปร่วมสงครามด้วย อันเปรียบเสมือนความอดทนครั้งสุดท้ายของอินเดียก่อนที่จะเริ่มต้นขบวนการขับไล่อังกฤษออกไปจากอินเดีย ก่อนที่จะอินเดียจะก้าวเข้าไปสู่ช่วงเวลาต่อไปพร้อมกับการสูญเสียเลือดเนื้อและทรัพย์สินเป็นจำนวนมากของประชาชน ซึ่งได้แก่ช่วงที่ 1 ช่วงการได้รับเอกราชและการแยกตัวของประเทศปากีสถานออกไป

ช่วงที่ 3 คือช่วงหลังได้รับเอกราชเมื่ออินเดียก้าวเข้าสู่ยุคแห่งอิสรภาพอย่างเต็มตัวภายใต้การปกครองด้วยตนเองโดยมีรัฐธรรมนูญฉบับแรกที่คาดหวังไว้ เนื้อเรื่องในเรื่อง *This Time of Morning* แสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาที่ยุคอินเดียอยู่ภายใต้การปกครองของนายกรัฐมนตรีวาหะละลาเนห์รู อินเดียกับสถานการณ์โลกโดยเฉพาะบทบาทของอินเดียในเวทีโลกและตำแหน่งของตัวเองระหว่างโลกคอมมิวนิสต์และประชาธิปไตย นอกจากนี้ในนวนิยายเล่มเดียวกันยังกล่าวถึงการงานระหว่างข้าราชการและนักการเมืองอันเป็นการจำลองให้เห็นว่าข้าราชการทำงานในช่วงหลังได้รับเอกราชกันเช่นไร ซึ่งผู้ประพันธ์ก็ได้แสดงให้เห็นว่าเมื่อถึงเวลาจริงๆ การทำงานของเหล่าข้าราชการด้วยกันก็เป็นไปด้วยความไม่เรียบร้อย เกิดปัญหาขึ้นมากมายโดยเฉพาะความไม่ไว้วางใจกันระหว่างข้าราชการรุ่นใหม่และเก่าก่อให้เกิดผลเสียต่อประเทศ ซึ่งต่อมาในช่วงที่บุตรสาวของเนห์รูหรือนางอินทรา คานธีขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่สะท้อนในนวนิยายเรื่อง *Rich Like Us* ผู้ประพันธ์ก็ได้ให้ความเคารพต่อข้อมูลทางประวัติศาสตร์โดยนำเสนอเรื่องราวถึงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในสมัยของนางคานธีอย่างตรงไปตรงมา ผู้ประพันธ์กล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญโดยเฉพาะการประกาศภาวะฉุกเฉินที่ทำให้ทุกอย่างในสังคมและการเมืองหยุดนิ่งเพราะตกอยู่ภายใต้การควบคุมอีกครั้ง และทำให้การเมืองระบบเผด็จการกลับมาเช่นเดิมในเวลาไม่กี่สัปดาห์หลังจากที่ได้รับเอกราช ทั้งนี้ทั้งนี้ผู้ประพันธ์ไม่ได้บันทึกถึงแต่เรื่องราวทางการเมืองแต่ยังบันทึกถึงเรื่องราวในสังคมควบคู่กันไปด้วย สังคมที่ได้รับแรงผลกระทบจากการเมืองโดยตรง ความไม่

ยุติธรรมต่อคนในสังคมในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับสตรีอินเดีย อีกทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมทั้งในสังคมแบบเก่า และสังคมอินเดียใหม่หรือสังคมโลกาภิวัตน์

ในการวิเคราะห์ของผู้วิจัยยังไม่หยุดแต่เพียงการสะท้อนให้เห็นความสามารถของผู้ประพันธ์ในการบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ไปพร้อมกับการประพันธ์นวนิยายไปในเวลาเดียวกันเท่านั้น แต่ผู้วิจัยยังเห็นว่าอีกสิ่งหนึ่งที่สามารถค้นพบได้จากนวนิยายของนยันทารา ซาห์ คัลก็คือการวิพากษ์วิจารณ์สังคมและการเมืองร่วมสมัย ทั้งปัญหาในด้านการเมืองเกี่ยวกับการกดขี่ของผู้นำในสมัยอาณานิคม และการคอร์รัปชันในส่วนของการเมืองหลังได้รับเอกราช รวมทั้งปัญหาความขัดแย้งทางศาสนาโดยเฉพาะฮินดูและมุสลิมอันก่อให้เกิดความรุนแรงในสังคมจนบางครั้งดูเหมือนว่าสังคมไม่น่าเป็นสถานที่ให้สำหรับอาศัยต่อไป แต่อย่างไรก็ตามเนื้อเรื่องในนวนิยายก็ได้แสดงให้เห็นว่าอย่างไรก็ตามอินเดียก็คือบ้าน บ้านสำหรับชาวอินเดียทุกคนที่ต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาคความรุนแรงเหล่านี้ นอกจากนี้ผู้ประพันธ์ยังเล็งเห็นถึงปัญหาระหว่างความสัมพันธ์ของคนในสังคมอันได้แก่ ปัญหาคความเจ็บ การไม่พูดคุยอันก่อให้เกิดความไม่เข้าใจระหว่างกัน และกันตามมาอันก่อให้เกิดความเสียหายทั้งในระดับความสัมพันธ์และในระดับชาติ เมื่อปัญหาคความเจ็บเกิดขึ้นกับเหล่านักการเมืองและข้าราชการที่ต่างไม่ไว้ดวงใจกันและกัน อีกทั้งในนวนิยายยังพบปัญหาเกี่ยวกับผู้ด้อยโอกาสในสังคม โดยเฉพาะสตรีและคนชนชั้นล่าง อย่างไรก็ตามในนวนิยายของนยันทารา ซาห์คัลไม่ได้สะท้อนแต่ปัญหาเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการพยายามหาทางออกให้แก่ละปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับการเมืองและสังคม ทั้งการสมานฉันท์ การเรียกร้องให้ผู้นำมาจริยธรรม และการเอื้อเฟื้อนึกถึงใจของผู้ด้อยโอกาสในสังคมอินเดีย

ผู้วิจัยเห็นว่านวนิยายทั้งสามเล่มนี้อาจไม่เกิดขึ้นหากผู้ประพันธ์ไม่ได้มีความสนใจเกี่ยวกับการเมืองและสังคมมาก่อน สิ่งที่อยู่ภายใต้การกระทำของผู้ประพันธ์ในการเขียนนวนิยายคือเคือสำนักทางการเมืองและสังคมที่ผู้ประพันธ์ได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่วัยเยาว์ นับตั้งแต่บิดามารดาและคนสนิทต่างก็เป็นผู้ที่มีส่วนร่วมทางการเมือง สิ่งเหล่านี้สามารถอธิบายได้ว่าเหตุใดผู้ประพันธ์ถึงสนใจที่จะเอ่ยกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้ในนวนิยายของเขา สำนักทางการเมืองแปรผันมาเป็นความสนใจที่จะพิจารณาว่าในช่วงเวลานั้นๆ ใครเป็นผู้ปกครอง ในรูปแบบการปกครองใด และสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อชีวิตประจำวันเช่นไร ซึ่งแม้ว่าประเทศจะได้รับเอกราชแล้วผู้ประพันธ์ก็ยังไม่หยุดที่จะตั้งคำถาม และสังเกตความเป็นไปในกระบวนการทางการเมืองว่ามีอะไรเกิดขึ้น และเมื่อผู้นำประเทศเปลี่ยนแปลงไปก็มีการสอดแทรกคำวิพากษ์วิจารณ์ต่อการเปลี่ยนแปลงนั้นๆ มองว่ามันคือปัญหาและพยายามมองหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นๆ ตามไปด้วย ในเวลาเดียวกันสำนักทางสังคมยังผลักดันให้ผู้ประพันธ์ทำกระบวนการเดียวกันกับสังคม สังเกตความเป็นไปของชีวิตผู้คนภายใต้การปกครอง

ที่มีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ทางการเมืองอย่างใกล้ชิด นโยบายหรือประกาศใดก็ตามต่างมีผลต่อประชาชนในสังคม

จากการศึกษามาทั้งหมดจึงอาจกล่าวได้ว่าสำนักทางการเมืองและสังคมเป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งผลให้ผู้ประพันธ์คัดเลือกที่จะบันทึก วิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ทางการเมืองและสังคม บางเหตุการณ์ บางมุมมองอีกทั้งการเสนอหนทางออกในแต่ละปัญหาผ่านงานประพันธ์ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดสะท้อนให้เห็นอีกชั้นว่าทั้งนวนิยาย การเมือง และสังคมต่างมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน